

2. разг. (глухое место, захопустье) карангы (йэки һаңғырау) як.

ДЫРЯВИТЬ *несов. что, прост.* тишеу, тишкеләу, ярыклау.

ДЫРЯВЫЙ *прил.* тишек, йыртык; \diamond дырвая голова мейсәнен эскән, иҫен йотқан, иҫүән.

ДЫХАНИЕ *с.* һулыш, тын, һулыш алыу; затруднённое дыхание ауыр тын алыу; затаить дыхание тын да алмай; искусственное дыхание яһалма һулыш алдырыу; до последнего дыхания һуңғы һулышка тиклем, үлгәнсе.

ДЫХАТЕЛЬНЫЙ *прил. анат.* һулыш, тын; дыхательные пути тын юлдары.

ДЫШАТЬ *несов. тын (йэки һулыш) алыу;* \diamond дышать здоровьем тазалығы тышына сығыу; дышать на ладан үлем хәлендә ятыу; эле дышать 1) *см.* дышать (дышать на ладан); 2) (о чём-л. ветхом) ахыр сиккә етеу, юкка сығыу алдында тороу.

ДЫШАТЬСЯ *несов. безл.:* дышится легко тын алыуы еңел; тяжело дышится тын кысыла, һулыш тарая.

ДЫШЛО *с.* һыңар тәртә.

ДЬЯВОЛ *м.* шайтан; иблес; \diamond како́го дьявола ни бысағыма, ни шайтаныма, ни өсөн, ниңә.

ДЬЯВОЛЬСКИЙ *прил.* 1. иблес, шайтан; дьявольское наваждение иблес коткоһо;

2. *перен.* яуыз ниәтле, мәкерле; дьявольский умысел мәкерле ниәт, яуыз ниәтле уй; 3. разг. (необычайно сильный) бик, бик көслә; 4. разг. (необычайно тяжёлый) бик ауыр; дьявольская служба бик ауыр хезмәт.

ДЬЯК *м. ист.* дяк (боронго Рүстә учреждениенен эшен алып барыусы чиновник).

ДЬЯКОН *м. церк.* дякон (православный сиркәүендә түбән дәрәжәләге дини кеше).

ДЮЖИЙ *прил. прост.* базык, мыкты; дюжий парень мыкты егет.

ДЮЖИНА *ж.* дюжина (ун ике).

ДЮЖИННЫЙ *прил.* уртаса, гади.

ДЮЙМ *м.* дюйм (озонлок үлсәу берәмеге — футтың ун икенән берсе — 2,54 см).

ДЮЙМОВЫЙ *прил.* бер дюймле, бер дюйм озонлогондағы.

ДЮНЫ *мн. (ед. дюна ж.)* дюналар (диңгез буйындағы ком түбәләре).

ДЮРАЛЮМИНИЙ *м. хим.* дюралюминий (магнийзән, бакырзән һәм кремнийзән торған еңел һәм нык иретмә).

ДЮШЭС *м.* дюшес (эруша сорты).

ДЯГИЛЬ *м. бот.* шыма көпшә.

ДЯДЕНЬКА *м. ласк.* аҗакай, аҗасай, аҗый; бабакай.

ДЯДЮШКА *м. ласк.* аҗакай, аҗасай.

ДЯДЯ *м.* аҗай (младший брат отца, матери); бабай (старший брат отца, матери).

ДЯТЕЛ *м.* тумыртка.

Е

ЕВАНГЕЛИЕ *с.* инжил (христиандарзың дини китабы).

ЕВНУХ *м.* алашар, евнух (гаремдә хезмәт итеу өсөн бестерелгән ир кеше).

ЕВРЕИ *мн.* еврейзәр.

ЕВРЕЙ *м.* еврей.

ЕВРЕЙКА *ж.* еврейка, еврей катын-кызы.

ЕВРЕЙСКИЙ *прил.* еврей; еврейский язык еврей теле.

ЕВРОПЕЕЦ *м.* европалы, Европа кешене.

ЕВРОПЕИЗАЦИЯ *ж. см.* европеизировать(ся).

ЕВРОПЕИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. кого-что* европалаштырыу.

ЕВРОПЕИЗИРОВАТЬСЯ 1. *сов. и несов.* европалашыу; 2. *несов. страд. к* европеизировать.

ЕВРОПЕЙСКИЙ *прил.* европа, Европа; европейский климат Европа климаты.

ЕВРОПЕЙЦЫ *мн.* европалылар.

ЕГЕРСКИЙ *прил.* егерь; егерский полк егерзәр полкы.

ЕГЕРЬ *м.* 1. *охот.* профессиональ һунарысы; 2. *воен.* егерь (революцияға тиклем уксы-егерь полкында хезмәт итеүсә һалдат).

ЕГИПЕТСКИЙ *прил.* египет, Египет; египетский хәбнок египет мамығы; \diamond египетская работа иң ауыр эш, хәлдән тайзырығыс ауыр эш.

ЕГИПТОЛОГ *м.* египтолог (боронго Египетте өйрәнәүсә белгес).

ЕГИПТЯНЕ *мн.* египтяндәр, египетлеләр.

ЕГИПТЯНИН *м.* египтян, египетле.

ЕГИПТЯНКА *ж.* египтянка, египтян катын-кызы.

ЕГО *мест. 1. личн. род., вин. п. ед. от он, оно* уның, уны; ул; егё нет дёма ул өйзә юк; я вижу егё мин уны күрәм; 2. *притяж.* уның; уныкы; егё дом уның йорто; по егё мнению уның фекеренсә, уның уйыныса.

ЕГОЗА *м. и ж. разг.* тик тормас, тынғыһыз, тынышыз, тызғылдак.

ЕГОЗИТЬ *несов. разг. 1.* тик тормау, тызғылдау, тынышызлык күрһәтеу; 2. *перен. (угодничать)* куштаңлануы, ялағайлануы.

ЕДА *ж. 1.* ашау, аш; перёд едой аш (йэки ашау) алдынан; после еды аштан һуң, ашағас, ашағандан һуң; во время еды ашағанда, ашаған вақытта; 2. *разг. (пища)* аш, ашамлык; едә и нитьә ашамлык-әсемлек.

ЕДВА 1. *нареч. (очень мало; очень слабо)* бик әз, әкрән, сак кына; едвә освещённая комната сак кына (йэки бик әз генә) яктыртылған бүлмә; 2. *нареч. (чуть)* сак кына, сак-сак, аз ғына, ... языу; я едвә не упал сак йығылманым, йығыла яззым; едвә жив сак кына йәне бар; йәне сығырға ғына тора; 3. *нареч. (с трудом)* көскә, көскә-көскә генә; я едвә дошёл до дому мин өйгә көскә кайтып еттем; 4. *союз (как только)* =да (=дә, =та, =тә, =за, =зә, =ла, =лә) булды; менән үк; =ғас та, =ғәс тә; он едвә вошёл, как начал говорить ул керәү менән үк (йэки кергәс тә, ингәс тә) һөйләй башланы; \diamond едвә ли ай-һай булырмы икән; белмәйем; едвә-едвә сак-сак, көскә-көскә.

едім, едите и т. д. наст. вр. от есть I. **ЕДИНЕНИЕ** с. берләшөү, берлек, берзәмлек; в единении — сйла берлектә — терлек; единение масс в борьбе за мир тыныслык өсөн көрәштә массалардың берзәмлеге.

ЕДИНИЦА ж. 1. (цифра) бер, берлек; 2. (оценка успеваемости) берле, берле билдәһе; 3. (величина, принятая для измерения; отдельный предмет и т. п.) берәмек; единица веса үлсәү берәмеге; хозяйственная единица хужалык берәмеге; 4. (отдельное лицо) шәхес, айырым кеше; 5. мн. единицы (немногие) берәм-һәрәм, кайһы бер, айырым кешеләр; кай берәүзәр.

ЕДИНИЧНОСТЬ ж. һирәклек, берзән-берлек, берзән-бер генә булыу; единичность факта фактың берзән-бер генә булыуы.

ЕДИНИЧНЫЙ прил. 1. һирәк осрай торған; берзән-бер; берәм-һәрәм булған, яңгыз бер; единичный слүчай берзән-бер вакиға; 2. (отдельный) айырым.

ЕДИНО = кушма һүзәрзәң кбер, берлек, берзәм, яңгыз мағәнәләрен аңлаткан беренсе өлөшө, мәс. единобрачный бер никахлы.

ЕДИНОБՔЖИЕ с. бер аллаға табынуу, бер аллалылык.

ЕДИНОБՔРСТВО с. алыш, бергә-бер көрәш; бер үзе каршы тороу (йәки көрәшөү).

ЕДИНОБՔАЧИЕ с. бер никахлылык, бер генә катын (йәки ир) менән тороу.

ЕДИНОБՔАЧНЫЙ прил. бер никахлы, бер генә катын (йәки ир) менән тороусы.

ЕДИНОВАСТИЕ с. властен бер генә кулда булыуы, властен бер кеше кулында туплануы.

ЕДИНОВАСТНЫЙ прил. власте бер үзен кулында тогуусы; власть бер кешенең кулында булған.

ЕДИНОВРЕМЕННЫЙ прил. бер тапкыр, бер тапкыр бирелә торған; одновременное пособие бер тапкыр бирелә торған ырым.

ЕДИНОГЛАСИЕ с. берзәмлек, бер фекерзә (йәки һүззә) булыу, бер тауыштанлык, бер тауыштан булыу.

ЕДИНОГЛАСНЫЙ прил. бер тауыштан, берзәм; единогласное решение бер тауыштан кабул ителгән карар; единогласное мнение собрания йыйылыштың берзәм фекере.

ЕДИНОДУШИЕ с. күнел берлеге, уй (йәки фекер) берлеге, берзәмлек, берзәм булыу, бер фекерзә (йәки һүззә) булыу.

ЕДИНОДУШНЫЙ прил. бер күнелдән, берзәм, килешеп, хуп күрәп; единодушное одобрение берзәм хуплау.

ЕДИНОЖДЫ нареч. уст. 1. (один раз) бер ерзә, бер тапкыр; 2. (однажды) бер тапкыр, бер вакыт.

ЕДИНОКРОВНЫЙ прил. уст. ата бер, инә башка; единокровные братья ата бер, инә башка туғандар.

ЕДИНОЛИЧНИК м. яңгызак.

ЕДИНОЛИЧНЫЙ прил. 1. яңгызак; единоличное крестьянское хозяйство яңгызак крәстиән хужалығы; 2. (осуществляемый одним лицом) үзе генә, яңгызы, бер

үзе хәл иткән, бер генә кешегә караған; единоличное решение үзе генә хәл итеү; единоличное мнение бер генә кеше фекере.

ЕДИНОМЫСЛИЕ с. фекерзәшлек, бер карашта булыу, караш берлеге, бер фекер-лелек.

ЕДИНОМЫШЛЕННИК м. 1. (человек одинаковых с кем-л. убеждений и т. п.) фекерзәш; 2. (сообщник) катнашыусы, бергәләп эшләүсе, яклаусы, серзәш.

ЕДИНОНАЧАЛИЕ с. бер башлыклылык, бер кешенә идара итеүе.

ЕДИНООБРАЗИЕ с. бер төрлөлөк (йәки төслөлөк).

ЕДИНООБРАЗНЫЙ прил. бер төрлө (йәки төслө); единообразные формы учёта исапләүзәң бер төрлө формалары.

ЕДИНОРОГ м. зоол. һынар мөгөз (диңгез хайуаны).

ЕДИНОУТРОБНЫЙ прил. уст. инә бер, ата башка; единоутробные братья инә бер, ата башка ир туғандар.

ЕДИНСТВЕНО нареч. 1. (только один) берзән-бер; единственно доступный способ мөмкин булған берзән-бер юл; 2. знач. частицы (только) тик, бары, бары тик, фәкәт; он говорил единственно загәм, чтобы... ул бары тик шуның өсөн генә һөйләнә.

ЕДИНСТВЕННЫЙ прил. 1. берзән-бер, бер бөртөк; единственный ребёнок берзән-бер бала; 2. перен. уст. (замечательный) доньяла бер, берзән-бер якшы; ♦ единственное число грам. берлек, берлек һаны; один-единственный берзән-бер.

ЕДИНСТВО с. 1. берзәмлек, берлек; морально-политическое единство советского народа совет халкының мораль-политик берзәмлеге; 2. (неразрывность связи) үз-ара бәйләнеш, берзәмлек; единство теории и практики теория менән практиканың үз-ара бәйләнеше; 3. (общность) дөйөмлөлөк, уртаклык; окшашлык, бер төрлөлөк; единство интересов мәнфәғәттарзәң уртаклығы.

ЕДИНЫЙ прил. 1. (один) бер; ни единой минуты бер генә минут та; 2. уст. (единственный) берзән-бер; 3. (цельный, нераздельный) бер бөтөн, тулы, берзәм, ойшқан; единым фронтом ойшқан фронт менән, берзәм фронт менән; 4. (общий, одинаковый) бер үк төрлө, окшаш, бөтәнә лә уртақ булған; единые государственные цены бөтәнә лә уртақ дәүләт хақы; ♦ все до единого береге лә калмайынса, бөтәнә лә, барыһы ла; единый билет бер билет (каланың төрлө транспортында йөрөү өсөн бирелгән билет).

ЕДКИЙ прил. 1. зәһәр, зәһәрле; ашай (йәки кишә, уя, яндыра) торған; едкая кислота зәһәр кислота; 2. (вызывающий раздражение) асы, әсе, әсеттерә торған, танау ярырлык; едкий запах танау ярырлык әсе ес; 3. перен. (язвительный) әсе, зәһәрле, ұсал; едкая насмешка әсе көләү.

ЕДՔК м. 1. ғаиләғанаһы, тамақ, кашык; семья из трёх едоков өс кешеле ғаилә; 2. разг. тамакка һау, ашамнак; он хороший едок ул бик ашамнак кеше.

еду, едешь и т. д. наст. вр. от ёхать.

ёдче сравнит. ст. от ёдкий.

ЕЕ мест. 1. личн. род., вин. п. ед. от она уның; уны; ул; её нет дома үл өйзә юк; а ты её видел? әһин уны күрҙеңме?; 2. прилаг. уның; уныкы; её дөти унын балалары.

ЕЖ м. 1. терпе; 2. воен. ёж (танкыларға қаршы тоткарлық).

ЕЖЕ = куша һүзәрҙең «һәр, һәр бер» мәғәнәләрен аңлаткан беренсе өлөшө, мәс. ежегодный һәр йыл һайын.

ЕЖЕВЕЧЕРНИЙ прил. һәр кис һайын, һәр кис була торған.

ЕЖЕВИКА ж. бот. кара бөрлөгән, тал бөрлөгәне.

ЕЖЕВИЧНИК м. кара бөрлөгәнлек, тал бөрлөгәнлеге.

ЕЖЕВИЧНЫЙ прил. кара бөрлөгән, тал бөрлөгәне; ежевичный куст кара бөрлөгән кыуағы; ежевичное варенье кара бөрлөгән вареньеһе.

ЕЖЕГОДНИК м. йыллык, йылына бер тапқыр сыға торған (журнал).

ЕЖЕГОДНЫЙ прил. (һәр) йыл һайын, йыл да була (йәки сыға, килә) торған.

ЕЖЕДНЕВНЫЙ прил. көн һайын, көндә сыккан (йәки килгән); һәр көнгө, көндәлек; ежедневная газета көндәлек газета.

ЕЖЕЛИ союз уст. әгәр, әгәр зә.

ЕЖЕМЕСЯЧНИК м. айлык, айға бер сыға торған (журнал).

ЕЖЕМЕСЯЧНЫЙ прил. ай һайын, һәр айға сыккан (йәки булған), айлык.

ЕЖЕМИНУТНЫЙ прил. минут һайын, һәр минутта; бик йыш, өзлөкһөз, туктауһыз.

ЕЖЕНЕДЕЛЬНИК м. азналык, азнаға бер сыға торған (журнал).

ЕЖЕНЕДЕЛЬНЫЙ прил. азна һайын, һәр азнала сыккан (йәки булған).

ЕЖЕНОШНЫЙ прил. төн һайын, һәр төндө.

ЕЖЕСЕКУНДНЫЙ прил. секунд һайын, һәр секундта; туктауһыз, һәр вақыт.

ЕЖЕСУТОЧНЫЙ прил. тәүлек һайын, һәр тәүлектә.

ЕЖЕЧАСНЫЙ прил. сәғәт һайын, һәр сәғәттә; һәр вақыт.

ЕЖИК м. 1. уменьш.-ласк. от ёж 1; 2. (о волосах, шерсти, траве и т. п.) тырпак (сас, йөн, үлән һ. б.); 3. в знач. нареч. ёжиком разг. (о волосах) тырпайып.

ЕЖИТЬСЯ несов. 1. бөршәйеү, шокорайыу, көжөрәйеү, қошошоу; ёжиться от холода һыуыҡтан көжөрәйеү; 2. перен. (стесняться) тартыныу, оялыу.

ЕЖИХА ж. инә терпе.

ЕЖОВЫЙ прил. терпе; ежовые йғлы терпе энәләре; ♦ держать в ежовых рукавицах кого қаты тогоу, қаты куллылык күрһәтеу.

ЕЖОНОК м. терпе балаһы, бала терпе.

ЕЗДА ж. 1. (верхом или на чём-л.) йөрөү, барыу; верховая езда һыбай йөрөү; 2. юл, юлда булыу; в трёх часах езды от города каланан өс сәғәтлек юл.

ЕЗДИТЬ несов. 1. йөрөү, барып йөрөү, барыу; йөрөп тороу (атта, автомобилдә һ. б.); ёздить на работу автобусом эшкә автобуста йөрөү; 2. (уметь пользоваться)

йөрөү, йөрөй белеү; ёздить верхом 1) һыбай йөрөү; 2) на ком, перен. үз кул астында тотоу.

ЕЗДОВОЙ прил. 1. екке, еген, менге; ездовая лошадь екке (йәки менге) ат; ездовые собаки еген эттәре; 2. в знач. суц. м. ат тотоусы, ездовой.

ЕЗДОК м. 1. һыбайлы, ат башында йөрөүсе; запоздальный ездок һунға қалған һыбайлы; 2. йөрөй белеүсе, ошта йөрөүсе; он хороний ездок верхом ул һыбай бик ошта йөрөй.

ЕЗЖЕНЫЙ прил. разг. 1. йөрөргә өйрәтелгән, йөрөтөлгән; езженная лошадь йөрөргә өйрәтелгән ат; 2. (о дороге) йөрөлгән, тапалған, тақыр.

ёзжу наст. вр. от ёздить.

ЕЙ мест. личн. дат. п. ед. от она уға; ей ещё много надо учиться безл. уға әле бик күп укырға кәрәк.

ЕЙ-БОГУ межд. разг. валлаһи; ысындан да, ысынлап та.

ЕЙ-ЕЙ межд. прост. см. ей-богу; ей-ей, я больше не хочу ысындан да мин башкаса теләмәйем.

ЕКАТЬ несов. 1. уңкылдау, өлкөлдәү, өңкөлдәү, өңк-өңк итеү (о селезёнке у лошади); 2. разг. (замирать, сжиматься — о сердце) шыу итеү.

ЕКНУТЬ сов. и однокр. шыу итеп китеү; сердце ёкнуло йөрәк шыу итеп китте.

ЕЛЕ нареч. 1. көскә генә, сак кына; әз генә; эле жив сак кына йәне бар; 2. (насилу, с трудом) көскә, көс-хәл менән; я эле мог поднять йәшик мин йәшикте көскә күтәрә алдым; ♦ эле-эле көскә-көскә генә, сак-сак, көс-хәл менән генә; эле-эле душа в теле йәне сығырға тора, йәне ус төбөндә генә (о человеке); таралырға тора (о вещах, предметах).

ЕЛЕЙ м. 1. церк. зәйтүн майы; 2. перен. күнел баҫкыс, йән азығы.

ЕЛЕЙНЫЙ прил. сөсө телле, майлы, ялағай, йомақай; елейный голос майлы тауыш; елейное выражение лица йомақай сырай.

ЕЛЕЦ м. зоол. йоморо сабақ, бөгәрсә.

ЕЛИКО нареч. книжн. уст.: елико возможно мөмкин қәзәр, мөмкин булғанса, кулдан қилгәнсә.

ЕЛКА ж. 1. см. ель; 2. (праздничная) ёлка; новогодняя ёлка яңы йыл ёлкаһы.

ЕЛОВЫЙ прил. шыршы; еловые шишки шыршы тубырсықтары.

ёлк род. п. мн. от ёлка.

ЕЛОЧКА ж. 1. уменьш.-ласк. от ёлка; 2. в знач. нареч. ёлочкой, в ёлочку кәкерсәкле, кәкерсәкләп.

ЕЛОЧНЫЙ прил. ёлка; ёлочные украшения ёлка бизгәстәрә (йәки уйынсықтары).

ЕЛЬ ж. шыршы.

ЕЛЬНИК м. 1. шыршылык, шыршы урманы; 2. (нарубленные словые ветви) йәйек, шыршы ботактары.

ем наст. вр. от есть I.

ЕМКИЙ прил. һыйышлы, һыйзырышлы, сәңгәл.

ЕМКОСТЬ ж. һыйышлык, һыйым, һыйзырыш, һыйзыра алыу дәрәжәһе; ♦ ёмкость

рынка ж. базардың тауар үткәрә алыу мөмкинлөгө; **мёры ёмкости** һыйым үлсәү-зәрә (*шыйык һәм бөртөклө нәмәләрҙең кудаламен үлсәү берәмектәре*).

ЕМУ мест. личн. дат. п. ед. от он, оно уға; ему поручили ответственное задание уға яуаплы задание бирзеләр.

ЕНОТ м. 1. янут; 2. (мех) янут мехы.

ЕНОТОВЫЙ прил. янут; енотовая шуба янут тун.

ЕПАНЧА ж. япанса (боронго киң плац).
ЕПАРХИАЛЬНЫЙ прил. епархия; епархиальный округ епархия округы.

ЕПАРХИЯ ж. епархия (христиандарза епископ тарафынан идара ителә торған сиркәү округы).

ЕПИСКОП м. епископ (христиандарза юғары дәрәжәле рухани).

ЕРАЛАШ м. разг. тәртипһезлек, буталсыжлык.

ЕРЕПЕНИТЬСЯ несов. прост. киреләнеу, көзәләнеу, тишкәреләнеу, карышыу.

ЕРЕСЬ ж. 1. ересь (сиркәүҙең хөкөм һөргән догматтарына каршы килә торған дини тәғлимәт); 2. перен. прост. (цепуха) юк-бар, буш (йәки мөгәңдәһез) һүз; нести ересь буш һүз һөйләү.

ЕРЕТИК м. еретик (ересь яклы кеше).
ЕРЗАТЬ несов. разг. сукандау, остандау, тик ултырмау, борғолану.

ЕРИК м. йырын, йырмак.

ЕРМОЛКА ж. ермолка (түбәтәй һымак баш кейеме).

ЕРОШИТЬ несов. что, разг. тырпайту (бороду, волосы, шерсть); кағынуу (перья).

ЕРОШИТЬСЯ несов. разг. өрзәйеу, тузыу, тырпайту.

ЕРУНДА ж. разг. 1. сафсата, буш (йәки юк) һүз; говорить ерунду сафсата һатгы, бушты һөйләү; 2. (пустяк) еңел, аһһат нәмә; юк нәмә, юк-бар; научиться плавать — сүһая ерунда йөзөргә өйрәнеу бик еңел.

ЕРУНДИТЬ несов. прост. юкты һөйләү, сафсата һатгы (говорить ерунду); кәрәк-мөгән эш эшләү (делать ерунду).

ЕРШ м. 1. этеш, шырты балык; 2. (щётка) хыл бумала (лампа кыуығын һ. б. тазартыу өсөн).

ЕРШИСТЫЙ прил. 1. (о волосах) өрзәйгән, тырпайған, тырпак; 2. перен. (задорный) үз һүзлө.

ЕРШИТЬ несов. разг. см. ербшиты.

ЕРШИТЬСЯ несов. 1. см. ербшиты; 2. перен. (горячиться) киреләнеу, үз һүз-леләнеу; көзәләнеу.

ЕРШОВЫЙ прил. этеш, шырты балык; ершовая уха этеш балык һурпаһы.

ЕРШОМ нареч. тырпайып, үрә тороп, өрзәйеп; волосы стояли ершом сәстәре тырпайып тора ине.

ЕСАУЛ м. ист. ясауыл (элек казачий гәскәрҙәрҙә капитан дәрәжәһендәге офицер шине).

ЕСЛИ союз 1. әгәр... =ha(=hə), =ha(=hə) икән; если бы он знал, он этого не сделал бы әгәр ул белгән булһа, быны эшләмәгән булыр ине; 2. в сочетании с частицами «и», «же», «даже», =ha(=hə) лә, =ған (=гән, =кан, =кән) хәлдә лә (йәки иһәптә лә); если даже

он доволен, то никогда не покажет этого ул кәнәғәт булған хәлдә лә уны һис белдерт-мәйәсәк; 3. (для выражения сильного желания) =ha(=hə) ине; о, если бы мне ещё раз услышать твой голос! о, һинәң тауышыңды тағы бер тапкыр ишетһәм ине!; ◇ если бы әгәр ҙә; если (и) не..., то (так) булмаһа ла, =maһa, =məһa; если бы да кабы шутл. әгәр ҙә мөгәр, улай ҙа булай; если (уж) на то пошло взнач. вводн. сл. улай булһа, эш улай-ға киткән икән, улай икән; если хотите (хочешь) в знач. вводн. сл. ихтимал, буғай. ест наст. вр. от есть I.

ЕСТЕСТВЕННО нареч. 1. табиғи, табиғи рәүештә; 2. в знач. вводн. сл. (конечно) билдәлә, әлбиттә; естественно, он согласился әлбиттә, ул риза булды.

ЕСТЕСТВЕННОСТЬ ж. табиғилек.

ЕСТЕСТВЕННЫЙ прил. 1. табиғәт, табиғи; естественные богатства табиғи байлыктар; естественные науки табиғәт фәндәре; 2. үз, табиғи; естественный цвет лица битенәң үз төсө; естественная смерть үз үлемә; 3. (нормальный) табиғи, ябай; естественный путь развития үсештән табиғи юлы; ◇ естественный отбор табиғи һайлаһыш.

ЕСТЕСТВО с. 1. книжн. (суть, сущность) төп, асыл, үз; естество вопроса мәсьәлә-нәң асылы; 2. уст. (природа) табиғәт.

ЕСТЕСТВОВЕД м. табиғәтсе, табиғәт фәне белгесе.

ЕСТЕСТВОВЕДЕНИЕ, ЕСТЕСТВОЗНАНИЕ с. табиғәт белеме, табиғәт фәне.

ЕСТЕСТВОИСПЫТАТЕЛЬ м. табиғәт фәндәре белгесе, табиғәттә өйрәнеүсе (йәки тикшерәүсе) ғалим.

ЕСТЬ I несов. 1. (питаться) ашау; 2. что (разрушать, развѣдать химически) ашау, кышәу, өтәу; ржавчина ест желѣзо тут тимерҙә ашай; кислотa ест тѣани кислота тужымаларҙы кышә; 3. что (раздражать — о дыме) әсеттерәү; 4. кого, перен. прост. (бранить) талау, йөндө игәү; ◇ есть поедом см. поедом; есть глазами текәлеп (йәки тутһап) карау.

ЕСТЬ II I. 3 л. ед. ч. наст. вр. от быть; 2. (имеется) бар; есть надежда, что он скоро вернѣтся уның тиз әйләнәп кайтырына ышаныс бар; у них есть, что показатъ уларҙың күрһәтәр нәмәләре бар; есть чему поучиться өйрәнерлек нәмәләр күп; ◇ бежать, что есть сил бәтә көскә, йән-фарманға сабыу; есть такбе делә! ярай, эш-ләрбеҙ! һезеңсә булһын! һин тигәнсә булыр!; как есть бөтөнләй, шул көйө; какой ни на есть индѣй генә булһа ла; так и есть см. так; то есть (т. е.) йәғни.

ЕСТЬ III межд. воен. була, есть.

ЕФРЕЙТОР м. ефрейтор.

ЕФРЕЙТОРСКИЙ прил. ефрейтор; ефрейторское звание ефрейтор званиһе.

ЕХАТЬ несов. 1. (на чѣм-л., куда-л.) барыу; ехать на санях санала барыу; 2. (уезжать) китеү; мы едем в экспедицию без экспедицияға китебәз; завтра я еду в Москву иртгәгә Мәскәүгә китем; 3. (двигаться) барыу; поезд едет поезд бара; 4. перен. разг. (скользить, развѣзжаться) шыуыу,

тайгу; ноги на льду ёдут в разные стоброны бозза аяктар төрлө якка тая; ◇ дальше ехать некуда см. дальше.

ЕХИДНА жс. 1. зоол. ехидна (*терпе ымак хайуан*); 2. зоол. ехидна (*агыулы йылан*); 3. прост. (о человеке) кара эсле кеше, кара йылан.

ЕХИДНИЧАТЬ несов. разг. сәнсеү (*һүз менән*), төртмә телленеү, ушал көлөү, астыртын ғына мысқыллап көлөү.

ЕХИДНЫЙ прил. астыртын ушал, мәкерле; эскерле; төртмәле, сәнсеүле; ехидный человек астыртын ушал кеше.

ЕХИДСТВО с. астыртын ушаллык; мәкерлелек, эскерлелек.

ЕХИДСТВОВАТЬ несов. разг. см. ехидничать.

ешь наст. вр. и повел. накл. от есть I 1,4.

Ж

Ж I см. же I.

Ж II см. же II.

ЖАБА I жс. әрмәнде.

ЖАБА II жс. уст.: грудная жаба күкрәк жабаы (*тын қысылып, йөрәк ауыртыуы*).

ЖАБЕРНЫЙ прил. айғолак; айғолаклы; жаберные клапаны айғолак япкактары; жаберные животные айғолаклы хайуандар.

ЖАБИЙ прил. әрмәнде; жабья икра әрмәнде ыуылдырығы.

ЖАБРЫ мн. (ед. жабра жс.) айғолак (*һыу хайуандарының тын алыу органы*); ◇ брать (взять) за жабры боғазынан (*йәки яғанынан*) алыу.

ЖАВОРОНОК м. һабан турғайы.

ЖАДИНА м. и жс. прост. комһоз, карун.

ЖАДНИЧАТЬ несов. разг. 1. (*напр. в еде*) комһозланыу, комарланыу; 2. (*скупиться*) һаранлану, карунлану.

ЖАДНО нареч. 1. комһозланып, комарланып; жадно есть комһозланып ашау; 2. перен. бирелеп, йотлоғоп; жадно слушать бирелеп (*йәки йотлоғоп*) тыңлау.

ЖАДНОСТЬ жс. 1. (*алчность*) комағайлык; жадность к деньгам аксаға комағайлык; 2. (*скупость*) һаранлык, карунлык, комһозлоқ; проявить жадность һаранлык күрһәтеү; 3. перен. бирелеу, йотлоғоу; он с жадностью набросился на книгу ул йотлоғоп китап укырға тотондо.

ЖАДНЫЙ прил. 1. (*алчный*) комһоз, комағай; 2. (*скупой*) һаран, карун; 3. перен. бирелеүсән, әуәс, йотлоғоп, үлеп; жадный на книги китапка әуәс; китап өсөн үлеп барыусы; с жадным вниманием бирелеп, зур игтибар менән.

ЖАЖДА жс. 1. һыуһын, эске килеү; утолить жажду һыуһын кандырыу; возбуждать жажду эске килтереү; 2. перен. (*желание, стремление*) ынтылыу, нык теләү, һыуһау; жажда знаний белемгә ынтылыш; жажда свободы ирек теләү, иреkkә һыуһау.

ЖАЖДАТЬ несов. 1. книжн. уст. (*хотеть пить*) һыуһау, эске килеү; 2. перен.

ЕЩЁ нареч. 1. (*вдобавок и при сравнительной степени*) тағы, тағы ла, йәнә; возьми ещё и эту книгу тағы был китапты ал; он стал ещё сильнее ул тағы ла көслерәк булып китте; 2. (*до сих пор*) әле; он ещё не кончил школу ул әле мәктәпте бөтөрмәгән; 3. (*уже*) инде, ук, үк; он уехал ещё неделю тому назад ул инде бынан бер азна әлек үк китте; 4. в знач. усил. частицы әле, тағы; как ещё получится! һисек килеп сығыр әле!; ◇ а ещё... етмәһә...; почему ты опоздал? А ещё пионер! һинә һунланың? Етмәһә пионер!; всё ещё... әле хәзер зә, ... һамаң, әлегә тиклем, ... хәзергә кәзар; ещё бы элбиттә, билдәле; ещё ничего ярай әле, ярарлык әле; ещё и ещё тағы ла күберәк; нет ещё әлегә юк, юк әле.

ЕЮ мест. личн. тв. п. ед. от она унын менән.

(желать, стремиться) нык теләү, тырышу, ашкыну; ◇ жаждаť крови канһырау.

ЖАКЕТ м. жакет (*катын-кызыың өске кейме*).

ЖАЛЁТЬ несов. 1. кого-что аяу, кызғану, йәлләү; жалеть сирот етемдәрзе кызғану; 2. о чём (*сожалеть*) үкенеү, кайғыру; жалеть о потерянном времени юғалған вақыт өсөн үкенеү; 3. кого-что, чего (*щадить, беречь*) һаклау, аяу, йәлләү, кызғану; не жалеть жизни йән аямау; ◇ раббтаты, не жалёя сил көс аямай эшләү.

ЖАЛИТЬ несов. кого-что сағыу; пчёлы жалят бал қорттары сағалар.

ЖАЛКИЙ прил. 1. аяныс, йәл, кызғаныс, меҫкен; имёт жалкий вид меҫкен булып күренеү, кызғаныс киәфәттә булу; 2. (*неказистый, невзрачный*) эшлектән сыққан; костюм пришёл в жалкое состояние костюм эшлектән сыққан; 3. (*мелкий, пустой, презренный*) кызғаныс, түбән, байғош, меҫкен; играть жалкую роль кызғаныс роль уйнау; жалкая улыбка кызғаныс йылмайу.

ЖАЛКО нареч. 1. аяныс, йәл, кызғаныс; 2. в знач. сказ. безл. кызғаныс, йәл, әрәм; мне тебя жалко йәл һин миңә; на это времени жалко быға вақыт әрәм; 3. см. жаль 3.

ЖАЛО с. 1. каю; 2. прям. и перен. (*острие*) үткер ос; жало сатиры сатираның үткер осо.

ЖАЛОБА жс. 1. дөгүә, жалоба, шикәйт; 2. (*сетование*) зарланыу; приставать с жалобами зарланып теңкәгә тейеү; ◇ бюрб жалоб; жалобалар бюроһы; книга жалоб и предложений жалоба һәм тәкдимдәр язую кенәгәһе.

ЖАЛОБНЫЙ прил. алыныслы, зарлы, кызғаныслы, йөрәк әрнеткес; жалобный стон йөрәк әрнеткес ыңғырашу.

ЖАЛОБЩИК м. юр. жалоба биреүсе, шикәйтсе.

ЖАЛОВАННЫЙ прил. ист. бүләккә алынған (*йәки бирелгән*) (*хөкүмәт йәки*